

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621201587
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6621201587.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Danice Kočíčkovej, vo veci starostlivosti o maloletého U. H., narodeného XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov - matky E. D., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom W. G. č. XX/XXX, R. a otca L. H., narodeného XX. XX. XXXX, trvale bytom M.č. XX, P., Česká republika, právne zastúpeného Mgr. Gabrielou Novákovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom A. H. Škultétyho č. 5, Veľký Krtíš, pobočka Mlynské Nivy č. 4962/54, Bratislava, o udelenie súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 7P/18/2021-26 z 12. apríla 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Lučenec p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd,“ alebo „súd prvej inštancie,“ resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 12. 04. 2021 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

Z odôvodnenia uznesenia prvoinštančného súdu vyplýva, že otec sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, na základe ktorého by súd prvej inštancie udelil súhlas za matku s poskytnutím zdravotnej starostlivosti u detskej lekárky MUDr. L. T., ambulancia MUDr. T., s.r.o., so sídlom Z., Zvolen. Ako dôvod uviedol, že v konaní sp. zn. 10P/13/2019 zo dňa 14. 06. 2019 súd prvej inštancie matke a otcovi neuložil výchovné opatrenie - povinnosť zúčastňovať sa odborného poradenstva, zároveň upravil styk s maloletým dieťaťom. Matke uložil povinnosť otcovi predkladať lekársku správu o ošetrení maloletého dieťaťa a umožniť otcovi náhradný styk s maloletým v pôvodnom rozsahu. Ďalej matke uložil povinnosť poskytovať otcovi informácie o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, o pobyte mimo miesta jeho bydliska na dobu dlhšiu ako 3 dni a umiestnení dieťaťa do predškolského zariadenia a o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletého a to písomne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. V prevyšujúcej časti návrh otca ohľadne úpravy styku zamietol. Napriek tej skutočnosti, že matka mala vedomosť o tom, v akých prípadoch je potrebný súhlas druhého rodiča, konala bez tohto súhlasu. Dňa 06. 02. 2021 oznámila otcovi, že bez jeho vedomia zmenila alebo sa chystá zmeniť pediatričku maloletému MUDr. T. z toho dôvodu, že pediatrička jej odporučila návštevu detského psychológa po tom, čo matka nevedela maloletého U. ukladiť a pripraviť na vyšetrenie. Po tejto informácii zaslal otec dňa 09. 02. 2021 matke email, v ktorom sa jej dopytoval na okolnosti, za ktorých došlo k uvedenému návrhu pediatra. Zároveň jej oznámil, že nesúhlasí so zmenou pediatra a dôrazne ju požiadal, aby maloletého k inému pediatrovi neprehlasovala a v prípade, že tak už učinila, požiadal ju, aby do 14. 02. 2021 prihlásila maloletého späť k MUDr. T., ktorá je skúsená detská lekárka a má jeho plnú dôveru. Na uvedenú výzvu matka nereagovala, pričom už vtedy mala vedomosť o tom, že od 01. 02. 2021 zmenila pediatra maloletého a prehlásila ho k inej pediatričke. Totožnosť novej pediatričky maloletého si zistil až z prílohy doručenej od MUDr. T., ktorú požiadal o vysvetlenie a zároveň jej oznámil, že trvá na tom, aby naďalej zabezpečovala zdravotnú starostlivosť o maloletého. H., ktorú matka „zazmluvnila,“ je

MUDr. L. R. z detskej ambulancie Ožďany. Z odpovede MUDr. T. sa dozvedel skutočný dôvod konania matky. Matka sa na predvolanie pediatričky dostavila do ambulancie, pričom sa jednalo o preventívnu prehliadku bez odberu krvi. Maloletý sa ani na výzvu matky nechcel odvážiť a ani odmerať, ani vyzliecť do spodného prádla. Počas vyšetrenia sa prejavoval v extrémnych polohách, pričom na jednej strane bol milý a pasívny a na druhej útočný až agresívny. Ukludnil sa až vtedy, keď pochopil, že sa nemusí vyzliecť. H. uviedla, že matka počas pobytu v ambulancii nedávala maloleťmu priame a zrozumiteľné pokyny, aby pochopil, čo sa okolo neho robí. Z uvedeného dôvodu vyhodnotila vyšetrenie ako neúspešné a požiadala matku, aby jej na druhý deň z dôvodu vysvetlenia práca s maloleťm dieťaťom zatelefonovala. Zároveň ju požiadala, aby sa objednala na psychologické vyšetrenie s maloleťm. Matka sa pediatričke na druhý deň neozvala, až 01. 02. 2021 jej telefonicky oznámila, že mení detskú lekárku z dôvodu vzdialenosti. Pritom MUDr. T. jej chcela vysvetliť, akým spôsobom prebiehajú psychologické sedenia a prečo je dôležité, aby sa ich s maloleťm zúčastňovala. Rodičovské práva patria obidvom rodičom dieťaťa, teda aj právo zastupovať maloleté dieťa. Rodičovské práva a povinnosti môže vykonávať iba jeden z rodičov, jedine v prípade predpokladaných v § 28 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“). Rodičovské práva a povinnosti podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, teda aj právo a povinnosť zastupovať svoje maloleté dieťa zostávajú zachované obidvom rodičom, aj po rozhodnutí súdu o úprave práv a povinností k maloleťm deťom, teda aj v prípade zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z nich. Teda, aj keď bol maloleť zverený do osobnej starostlivosti matky, zostávajú mu ako otcovi zachované rodičovské práva podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine. Právo zastupovať maloleteho a rozhodovať o všetkých otázkach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností prislúcha stále obidvom rodičom, a to v rovnakom rozsahu. Ponechaním dieťaťa v osobnej starostlivosti matky, preto táto nezískala kompletný nárok na maloleteho a nemôže svojvoľne a v rozpore s vôľou druhého rodiča rozhodovať v otázkach týkajúcich sa spoločného maloleteho dieťaťa. Zákonými zástupcami maloleteho dieťaťa sú obaja rodičia, ktorí by vo všetkých veciach týkajúcich sa maloleteho mali rozhodovať spoločne. H. MUDr. T. mala v starostlivosti maloleteho U. od svojho narodenia a svoju prácu vykonávala čestne, zodpovedne a profesionálne. Jej prístup k maloleťmu ako aj k rodičom bol vždy korektný. Pokiaľ navrhla matke návštevu psychologickkej ambulancie, konala tak v najlepšom záujme maloleteho U.. Riešenie matky, ktorá sa urazila a radšej volila cestu zmeny pediatra, nie je správnym riešením, hlavne pre maloleteho U., ktorého pediatrička pozná od narodenia a vnímala potrebu včasnej psychologickkej intervencie. Matka týmto konaním zabránila možnosti včasného riešenia problému, ktorý môže neskôr veľmi vážnym spôsobom manifestovať. Konanie matky je v rozpore s najlepším záujmom maloleteho, nakoľko bývalá pediatrička MUDr. T. so svojou viacročnou praxou poukazuje na včasné riešenie problému a snaží sa predísť prípadným vážnym stavom v budúcnosti. Nie je teda správne, že matka na základe subjektívneho posúdenia situácie a vytvorenej antipatie zmenila bez súhlasu otca jedného z najlepších odborníkov v oblasti pediatrie, ktorá je rodičmi detí veľmi vysoko hodnotená. Netvrdí, že MUDr. L. R. nie je dobrým odborníkom, ale nepozná minulosť maloleteho, ktorá je pre posúdenie zdravotného stavu maloleteho veľmi dôležitá. V danom prípade je bez okamžitého zásahu zo strany súdu prvej inštancie vo forme bezodkladnej úpravy pomerov ohrozená zdravotná starostlivosť o maloleteho, nakoľko otec zaslal nesúhlas pediatričke MUDr. L. R. s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Je otázne, z akého dôvodu akceptovala súčasná pediatrička maloleteho požiadavku matky bez súhlasu otca, kedy je všeobecne známe, že udelenie súhlasu oboch rodičov so zmenou pediatra je povinné a vyplýva zo zákona. Okrem toho je maloleť zvyknutý na pôvodnú pediatričku, nikdy pri žiadnom vyšetrení s ním nebol problém. Pokiaľ MUDr. T. navrhla potrebu riešenia novovzniknutej situácie v tom prípade, konala z dôvodu naliehavosti. Nový pediater nevie posúdiť stav maloleteho, nakoľko jeho konanie nepozná z minulosti. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloleťoch má mať vzhľadom na skutočnosť, že ide o súdnu úpravu bezprostredne dotýkajúcu sa záujmu maloleťoch detí, avšak vydaním rozhodnutia vo veci samej bez vykonania riadneho dokazovania, miesto len tam, kde bez okamžitého zásahu zo strany súdu vo forme bezodkladnej úpravy pomerov sú záujmy, starostlivosť a výchova, či dokonca zdravie alebo život maloleteho vážne ohrozené. Otec mal za to, že vyššie uvedené tvrdenia a dôkazy sú postačujúce a dostatočným spôsobom osvedčujúce zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Nie je prípustné, aby súd prvej inštancie aproboval taký postup matky, ktorý nie je v súlade s § 35 Zákona o rodine. Rozhodovacia prax súdov je v tomto smere jednotná a vychádza z toho, že nie je možné poskytnúť súdnu ochranu konaniu rodiča, ktorý tak činí v rozpore so zákonom. Naopak v takom prípade je na mieste poskytnúť ochranu ohrozeným právam dieťaťa a rodiča berúc do úvahy, že matka svoje rodičovské práva podieľať sa na výchove a rozhodovaní dlhodobo ignoruje aj napriek rozsudku a jeho rozsiahleho odôvodneniu, v ktorom sa súd prvej inštancie explicitne zaoberal aj tou skutočnosťou, ktorá je predmetom uvedenej nehody. Nakoľko maloleť E. navštívil ambulanciu pediatričky MUDr. L. R. len jeden krát, je nutná

včasná intervencia súdu prvej inštancie vo forme udelenia súhlasu za matku s poskytovaním zdravotnej starostlivosti u pôvodnej pediatričky MUDr. T.. Pokiaľ má matka vnútorný problém s návštevou u lekárky MUDr. T., on veľmi rád preberie na seba v záujme maloletého túto zodpovednosť. Zdravie maloletého je pre otca primárnym hľadiskom.

Súd prvej inštancie poukázal na to, že z rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10P/13/2019-345 zo dňa 14. 06. 2019 vyplynulo, že súd matke a otcovi maloletého dieťaťa výchovné opatrenie - povinnosť zúčastňovať sa odborného poradenstva na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, odbor sociálnych vecí a rodiny Lučenec opakovane neuložil, zároveň upravil otcovi styk s maloletým, uložil povinnosť matke predkladať otcovi lekársku správu o ošetrení maloletého dieťaťa a umožniť otcovi náhradný styk s maloletým v pôvodnom rozsahu, ďalej uložil matke povinnosť poskytovať informácie o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, o pobyte mimo miesta jeho bydliska na dobu dlhšiu ako tri dni, o umiestnení dieťaťa do predškolského zariadenia a o ďalších podstatných veciach týkajúcich sa maloletého a to písomne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a v prevyšujúcej časti návrh otca maloletého dieťaťa na úpravu styku zamietol a zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 12P/37/2018-74 zo dňa 06. 09. 2018.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) a § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 328 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

Súd prvej inštancie konštatoval, že z návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že matka bez jeho súhlasu zmenila pediatra maloletému dieťaťu a to MUDr. T., na ktorú mal byť maloletý zvyknutý na MUDr. L. R.. Súd prvej inštancie mal teda osvedčené, že maloleté dieťa má v súčasnosti zabezpečenú zdravotnú starostlivosť MUDr. L. R. s poukazom na výmenný list z 01. 02. 2021. Otec v návrhu ničím neosvedčil svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia, nepredložil súdu žiadne také dôkazy o skutočnostiach odôvodňujúcich okamžitý, bezprostredný zásah súdu, teda nebola splnená podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou je bezodkladnosť takejto úpravy pomerov, čo do rozsahu návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia.

Vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie za to, že nie je preukázaná naliehavosť udelenia súhlasu za matku so zmenou poskytovania zdravotnej starostlivosti, nakoľko maloleté dieťa momentálne má svojho pediatra, nie je bez lekárskej starostlivosti, jeho zdravie a život nie je ohrozený tým, že by mu nemal kto poskytnúť zdravotnú starostlivosť, preto súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, nakoľko ho považoval za nedôvodný.

2. Proti uzneseniu prvoinštančného súdu otec podal včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovie.

Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. d) a h) CSP.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie nepokladal za ústavne konformné, nakoľko spôsob výkladu príslušných zákonných ustanovení, ktorým okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie, vzhľadom na osvedčený skutkový stav je arbitrárny a ústavne neudržateľný pre zjavné pochybenia a omyly v posudzovaní obsahu aplikovanej právnej úpravy.

Podľa jeho názoru je zarážajúce, že súd, ktorý má v prvom rade dbať na ochranu zákonnosti, sám svojím konaním toto poslanie popiera a týmto spôsobom dáva výslovne najavo, že protiprávne konanie preferenčného rodiča nenesie žiadne následky. Je pritom evidentné a štatisticky podložené, že v rámci zdĺhavých konaní vo veci samej takéto protiprávne konania rodičov súdy následne konvalidujú, pričom svoje rozhodnutia odôvodňujú nutnosťou sanácie konania rodiča v „najlepšom záujme maloletého dieťaťa.“

Nikto pritom podľa neho nenesie zodpovednosť za dlhodobé udržiavanie protiprávneho stavu, ktorým konanie rodiča bez súhlasu druhého rodiča evidentne je. Uvedené vyplýva aj z ustanovenia § 35 Zákona o rodine, kde je explicitne vyjadrené, že ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Udelenie súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti maloletého dieťaťa je podľa neho závažným zásahom do života maloletého dieťaťa, a preto je potrebné k nemu pristupovať prísne reštriktívne, len za existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by zakladali potrebu tejto zmeny v záujme maloletého dieťaťa. V zásade patrí obom rodičom právo rozhodovať o záležitostiach ich maloletého dieťaťa, pričom podstatné otázky týkajúce sa záležitostí dieťaťa musia byť vždy schválené oboma

rodičmi. Ak ide o podstatnú vec, je potrebné zistiť názor druhého rodiča, či s prejavom zastupujúceho rodiča súhlasí, nakoľko nemôžu byť opomenuté ani práva rodičov.

Súd prvej inštancie v rámci rozhodovania síce dočasne, do rozhodnutia vo veci samej konvalidoval protiprávny stav, pričom tak konal v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, nakoľko pôvodná pediatrička MUDr. L. T. v ambulancii MUDr. T. s.r.o. so sídlom Z. XXX, Zvolen poznala zdravotný stav maloletého dieťaťa od narodenia a napriek tomu súd prvej inštancie rozhodol v prospech pediatra, ktorý maloleté dieťa vôbec nepozná a neprihliadol pritom na to, že pôvodná pediatrička v ničom nepochybila, len vyzvala matku na konanie v záujme maloletého.

Okrem toho súd prvej inštancie podľa zásadným spôsobom uprednostnil rolu matky pred rolou otca, čo má závažný následok v opätovnom konaní matky, ktorá po konvalidácii svojho protiprávneho konania súdom uskutočňuje ďalšie protiprávne kroky bez jeho súhlasu. Je pritom podľa neho jednoznačné, že obe rodičovské role sú nezastupiteľné a takto by k nim mal pristupovať aj súd prvej inštancie.

Konanie súdu je podľa neho o to závažnejšie, že samotný súd prvej inštancie v konaní sp. zn. 10P/13/2019 jasne a zreteľne poučil matku o jej povinnostiach, a to v bode 46 odôvodnenia rozsudku, a teda súd prvej inštancie dostatočným spôsobom poučil účastníkov konania - teda aj matku o jej povinnostiach týkajúcich sa maloletého, kde jasne a zreteľne uviedol aj povinnosť matky pre prípad, ak by chcela udeliť súhlas na poskytovanie zdravotnej starostlivosti inému pediatrovi. Napriek tomu, že matka mala vedomosť o tom, že koná protiprávne, dokonca mala od neho vedomosť o tom, že nesúhlasí s takýmto konaním, bez súhlasu súdu zmenila detského lekára maloletému. Tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 35 Zákona o rodine, ako aj z odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 10P/13/2019, matka v prípade, že on s jej konaním nesúhlasil, mala požiadať súd o nahradenie prejavu jeho vôle, pričom súd prvej inštancie mal skúmať dôvody, pre ktoré je v najlepšom záujme maloletého túto zmenu uskutočniť. Z uvedeného dôvodu mal súd prvej inštancie jednoznačne trvať na svojom predchádzajúcom rozhodnutí a udeliť súhlas za matku s poskytnutím zdravotnej starostlivosti, aby sa v krátkej dobe nastolil pôvodný stav a následne riešiť, či je zmena pediatra v záujme maloletého dieťaťa.

Súd prvej inštancie mal ďalej podľa neho pri svojom rozhodovaní trvať na svojom odôvodnení predošlého rozhodnutia, aby rodičia maloletého dieťaťa dostali jasný a zreteľný signál, že súd prvej inštancie trvá na svojom prednese a háji záujmy maloletého dieťaťa pred svojvoľou toho ktorého rodiča. Súd prvej inštancie však konal práve naopak, svojím rozhodnutím derogoval svoje predchádzajúce rozhodnutie a konvalidoval tak nastolený protiprávny stav.

Je preto nutné, aby súdy aktívnym spôsobom zabránili takémuto konaniu a nie konvalidovali protiprávne konanie rodiča laxným odôvodnením, že maloleté dieťa má zabezpečeného pediatra, a tým pádom nie je dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia.

Tým, že konanie o nezhode rodičov je konanie návrhové, súd nie je oprávnený konať ex offa, avšak pokiaľ má súd vedomosť o protiprávnom konaní rodiča, mal by striktné trvať na dodržiavaní zákonného ustanovenia, v danom prípade ustanovenia § 35 Zákona o rodine, čím skôr prinavrátiať pôvodný stav a následne skúmať dôvody protiprávneho konania rodiča a jeho pohnútky, ktoré viedli k nastoleniu protiprávneho stavu. Na to je podľa neho nutné vykonať rozsiahle dokazovanie a zistiť, či je v danom prípade zmena pediatra nutná a je v záujme maloletého dieťaťa, ako aj to, z akého dôvodu koná matka proti vôli druhého rodiča.

V danom prípade súd prvej inštancie sám v zmysle ustanovenia § 35 Zákona o rodine usmernil rodičov tým, že im jasne a zreteľne ozrejmil pravidlá, na ich dodržiavanie už nedbal, práve naopak, sám svoje rozhodnutie derogoval tým, že konvalidoval protiprávne konanie preferenčného rodiča.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla, aby odvolací súd odvolanie otca ako nedôvodné zamietol. Poukázala na to, že otec v odvolaní prakticky uvádza totožné argumenty a nič nové, čo by súdu nebolo známe z jeho návrhu.

Uviedla, že maloletý E. bol u pediatričky MUDr. T. na poslednej zdravotnej prehliadke ako jeden ročný. Návštevy u lekárky prebehli vždy bez problémov a maloletý U. stále spolupracoval. O prehliadkach bol otec vždy informovaný. Až do dovŕšenia veku troch rokov neboli potrebné osobné návštevy u pediatričky, pričom zdôraznila, že je šťastná, že maloletý je zdravé dieťa.

Z uvedeného je zrejme, že MUDr. T. nebola v kontakte s maloletým dva roky a U. nemá k nej vytvorený žiadny vzťah. Predošlé návštevy si vzhľadom na vek ani nepamätá. Pri dovŕšení veku troch rokov bola objednaná na prehliadku, kedy maloletý skutočne nespupracoval s lekárkou, avšak táto skutočnosť nie je podľa nej neobvyklá u detí v takomto veku. Bola nemilo prekvapená, že lekárka s dlhoročnými skúsenosťami vyhodnotila záver ich návštevy potrebou návštevy detského psychológa. K uvedenému ďalej uviedla, že aj napriek tomu, že bola presvedčená, že takýto postup nie je správny, sa rozhodla

s maloletým navštíviť psychológa. Dňa 15. 04. 2021 vykonala spoločne s maloletým U.m návštevu u psychologičky Mgr. J. G., ktorá vyhotovila správu z diagnostického vyšetrenia. O návšteve ako aj výsledku opäť otca informovala.

Ďalej uviedla, že po nie dobrej skúsenosti sa rozhodla zmeniť pediatričku maloletého. Druhým dôvodom bola aj vzdialenosť (Lučenec- Zvolen 58 km). Keďže nie je ľahké nájsť pediatra, ktorý prijme nového pacienta, našla MUDr. R., ktorá má ambulanciu v Ožďanoch (21 km) a vyšla im v ústrety. Prehliadka u nej prebehla bez problémov za vzájomnej spolupráce maloletého. K uvedenému dodala, že lekárka aj napriek tomu, že v dôsledku pandémie COVID-19 sú všetci dlhú dobu v izolácii, a to vrátane detí, zvládla kontakt s novým pacientom výborne a bolo to vzájomné. Taktiež o tejto návšteve lekárky otca informovala.

Je presvedčená, že otec má v prvom rade na mysli svoje vlastné záujmy a presadzovanie si svojich myšlienok. Neustále vyvoláva konflikty, čo maloletý vníma, navyše stále ju podceňuje a presadzuje svoj názor. Nie je absolútne dôvodné, aby z dôvodu svojvôle otca menila pediatričku, keďže maloletý je spokojný a to je pre ňu podstatné. Názor psychológa len potvrdzuje jej tvrdenia a vyvracia tvrdenia MUDr. T..

Z dôvodu neustálych invektív zo strany otca voči jej osobe je z jeho konania unavená a sklamaná, pretože namiesto toho, aby sa spoločne venovali výchove ich maloletého syna, neustále bojuje s jeho rôznymi podaniami, e-mailami a správami, ako aj pri osobných stretnutiach.

Mala za to, že prvoinštančný súd rozhodol správne, keď návrh na neodkladné opatrenie zamietol a stotožnila sa s jeho odôvodnením, že nebola preukázaná naliehavosť situácie na jeho vydanie. Zdravotná starostlivosť maloletého U. je zabezpečená a jeho zdravie nie je ohrozené.

4. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky navrhol odvolaciemu súdu, aby odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovie.

Zo správy pediatričky vyplýva, že matka počas pobytu v ambulancii nedávala maloletému priame a zrozumiteľné pokyny, aby pochopil, čo sa okolo neho robí, a preto pediatrička požiadala matku, aby jej na druhý deň zatelefonovala, aby jej vysvetlila, ako s maloletým dieťaťom pracovať. Zároveň ju oslovila, aby sa objednala na psychologické vyšetrenie. Čiže pokiaľ matka uviedla, že pediatrička zle vyhodnotila situáciu, nakoľko poslala maloletého k detskému psychológovi, tak evidentne zle pochopila odkaz pediatričky, ktorý sa vzťahoval nielen na maloletého, ale na nutnosť koordinácie vzťahu matka - dieťa, ktorá vyplynula z toho, že matka počas vyšetrenia nedávala maloletému presné a zrozumiteľné pokyny, aby pochopil situáciu v ambulancii, čím maloletého destabilizovala. Nakoľko sa jedná o skúsenú pediatričku, vie posúdiť, či je koordinácia medzi rodičom a dieťaťom správne nastavená a či maloleté dieťa jasne a zreteľne vníma podnety rodiča. Uvedené nemá podľa neho nič spoločné so psychickým stavom maloletého, jedná sa o úplne iný spôsob spolupráce s psychológom, kedy je potrebné pracovať s rodičom aj s dieťaťom. Podľa jeho názoru matka presne pochopila smerovanie pediatričky, a preto sa jej viac neozvala a vyhľadala iného pediatra, ktorému túto požiadavku nepresne zinterpretovala.

Aj z uvedeného vyplýva, ako dôležité je pri takýchto rozhodovaniach neponechať konanie len na vôľu jedného rodiča, nakoľko ten druhý rodič má iné vnímanie a hlavne vo veci, kedy konanie matky neblahým spôsobom dopadá aj na jeho vzťah s maloletým, ktorý sa snaží matka všemožným spôsobom eliminovať (čo sa jej nedarí, nakoľko maloletý má s ním napriek ťažkostiam vybudovaný veľmi pekný vzťah). Matka totiž rovnakým spôsobom reaguje v každej situácii, ktorá nekoreluje s jej vnútorným presvedčením, čo má následne dopad na maloletého.

Pokiaľ matka uviedla, že on má na mysli len svoje vlastné záujmy, tak uvedené sa nezakladá na pravde, nakoľko napriek tomu, že žije v zahraničí, odkiaľ sa matka bez jeho súhlasu odsťahovala a eliminovala tak právo maloletého na otcovskú lásku a starostlivosť, pravidelne navštevuje maloletého a bol pravidelne v kontakte aj s detskou pediatričkou, čo je znakom jeho záujmu o maloletého U.. O tom, kto je novou pediatričkou maloletého, sa dozvedel len z vyjadrenia MUDr. T.. Pokiaľ matka uviedla, že Zvolen je od Lučenca podstatne ďalej ako Ožďany, tak v tom kontexte, že navštívila pediatra za od jedného roku veku do troch rokov len jedenkrát, nemožno vnímať inak ako účelové tvrdenie. Výber pediatra MUDr. T. bol konsenzom medzi rodičmi vo veku dieťaťa, kedy sa chodí na poradňu 9 krát.

Okrem toho poukázal aj na to, že povinnosť súhlasu oboch rodičov so zdravotnou starostlivosťou je zakotvená priamo v ustanovení § 35 Zákona o rodine. Z uvedeného vyplýva, že matka veľmi vážnym spôsobom porušila zákonné ustanovenie a svojvoľne ho eliminovala z rozhodovania.

Uviedol, že sa nejedná o stav, kedy maloletý zostal bez akejkoľvek lekárskej starostlivosti, ale sa jedná o zmenu pediatra na základe rozhodnutia preferenčného rodiča bez súhlasu druhého z toho dôvodu, lebo tento rodič, v danom prípade matka nesúhlasí s tvrdením odborníka.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 65, § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 a contrario CSP a uznesenie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

7. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale i jasné, zrozumiteľné, presvedčivé a logickým spôsobom sa vysporiada so všetkými relevantnými otázkami a aspektmi, a teda spĺňa zákonné kritéria odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 s použitím § 234 ods. 2 CSP.

9. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo) ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia nemusí byť nepochybne preukázaný, musí však byť osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom vždy je potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. V prípade, ak sa neodkladné opatrenie týka dočasnej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (čo je i v tomto prípade), je potrebné starostlivo zvážiť, či dočasná ochrana subjektívneho práva rodiča nie je v rozpore s objektívnym záujmom maloletého dieťaťa, ktorý musí byť pri rozhodovaní dominantný.

10. V danom prípade sa jedná o nariadenie neodkladného opatrenia po začatí konania vo veci samej.

11. Otec sa nariadenia neodkladného opatrenia domáhal z dôvodu, že matka bez súhlasu otca zmenila maloletému dieťaťu pediatra.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že matka otca informovala o zmene pediatra maloletého a dôvodoch, ktoré viedli matku k zmene pediatra (vzdialenosť pediatra od bydliska maloletého dieťaťa) a o situácii pri preventívnej prehliadke maloletého u pôvodného pediatra (MUDr. L. T.), keď v dôsledku správania sa maloletého dieťaťa maloleté dieťa neabsolvovalo preventívnu prehliadku u MUDr. L. T..

13. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Odvolací súd zdôrazňuje, že pre aplikáciu procesného inštitútu neodkladného opatrenia sa vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí súd skúmať naplnenie formálnych a vecných (materiálnych) predpokladov uvedených v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP.

15. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (§ 111 CMP) je neodkladné opatrenie procesným prostriedkom ochrany zjavne ohrozených práv maloletého dieťaťa do doby, kým o nich nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Prvoradou a zásadnou úlohou súdu vo všetkých konaniach týkajúcich sa starostlivosti o maloletých je ochrana oprávnených záujmov maloletého dieťaťa, ktorá vždy nemusí byť v súlade s vôľou jeho rodičov. Súd musí zabrániť zneužitiu tohto svojim významom osobitného procesného inštitútu presadzovaním osobných zámerov rodičov, riešením ich vzťahových problémov a dosiahnutím výhodnejšieho postavenia jedného z rodičov v meritornom konaní.

16. Odvolací súd konštatuje, že záujmom maloletého dieťaťa nepochybne je, aby: a/ mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť pediatrom v blízkosti jeho bydliska z dôvodu včasného poskytnutia lekárskej starostlivosti, 2/ maloleté dieťa absolvovalo preventívnu prehliadku, 3/ maloleté dieťa spolupracovalo s rodičom a s pediatrom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti vrátane preventívnej prehliadky a nemalo strach z lekárskeho vyšetrenia u pediatra, a to za účelom včasnej diagnostiky a liečby eventuálneho ochorenia maloletého, pričom na túto skutočnosť nemôže mať vplyv, že medzi rodičmi sú nezhody ohľadne výberu „vhodného pediatra“ majúceho všetky kritériá podľa subjektívnych predstáv tohto rodiča.

17. Pokiaľ teda maloleté dieťa po zmene pediatra absolvovalo preventívnu prehliadku u MUDr. L. R. (ktorú neabsolvovalo maloleté dieťa u MUDr. L. T. v dôsledku absencie spolupráce maloletého s pediatrom), a to po oboznámení MUDr. L. R. so zdravotnou dokumentáciou maloletého, z ktorej získala komplexné informácie o zdravotnom stave maloletého a maloletému naďalej poskytuje zdravotnú starostlivosť a zároveň maloleté dieťa absolvovalo i psychologické vyšetrenie na základe žiadosti matky, z ktorého vyplynulo, že úroveň psychomotorického vývinu maloletého dieťaťa je nadpriemerná vo viacerých oblastiach, starostlivosť matky je primeraná, v mnohých smeroch nadštandardná, maloleté dieťa je systematicky rozvíjané, samostatné, sociálne prostredie mnohohodnotné, primerané, vzťahy pozitívne, emocionálne stabilné (viď Správa z diagnostického vyšetrenia zo dňa 15. 04. 2021 vyhotoveného Mgr. J. G., psychológom Centra špeciálno-pedagogického poradenstva ako súčasť ŠMŠ zo sídlom Štvrť M.R.Štefánika 12, Lučenec), je možné konštatovať, že zmenou pediatra nedošlo k ohrozeniu práva maloletého dieťaťa na poskytnutie zdravotnej starostlivosti, k ohrozeniu zdravia, resp. života maloletého dieťaťa, preto neboli dané podmienky na dočasnú ochranu subjektívneho práva otca, keďže ako už bolo uvedené, objektívny záujem maloletého dieťaťa musí byť pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení dominantný.

18. Z toho je jednoznačne zrejmé, že v danom prípade absentujú formálne i vecné (materiálne) podmienky, ktoré by odôvodňovali potrebu neodkladnej a urgentnej úpravy navrhovanej otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a teda nebol skutkový a právny dôvod na nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

19. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súde je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).